

GYÜLEKEZETI KÖRLEVÉL

2021. HÚSVÉT

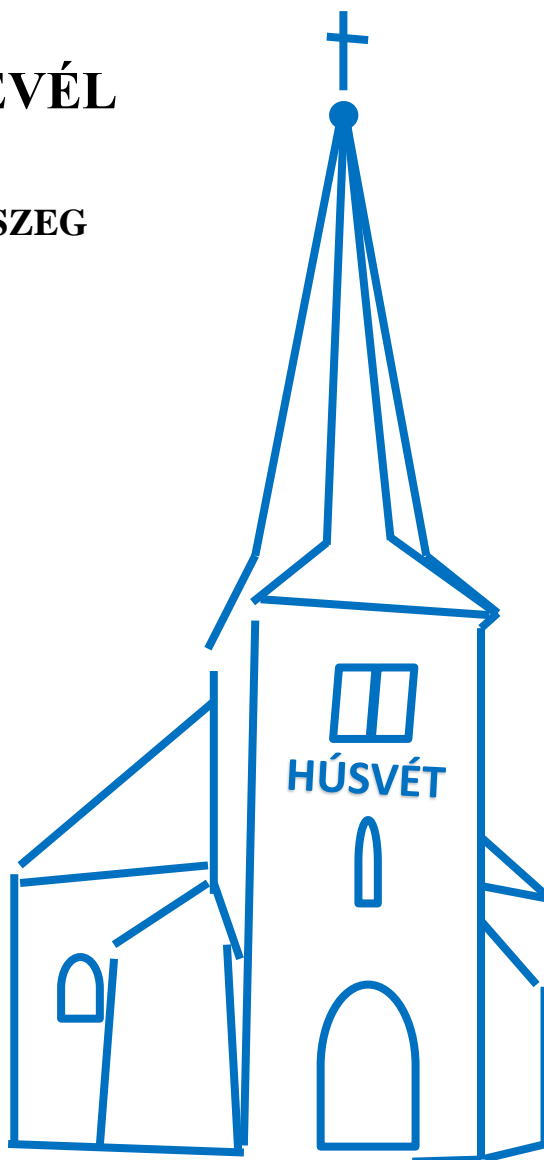
GÖDÖLLŐ-VERESEGYHÁZ-ISASZEG

266. ének 1. versszak

Isten szívén megpihenve
Forrjon szív a szívre hát!
Lángszerelmünk hön ölelje
Édes Megváltónkat át!
Ő fejünk, mi néki teste,
Ő a fény, mi színei;
Mi a hívek, ő a mester,
Ő miénk, övéi mi!

Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!

Már másodjára vagyunk abban a helyzetben, hogy húsvéti ünnepünket nem a megszokott formában élhetjük meg. Ez a tény képes gyengíteni, elkeseríteni, félelmet vagy dühöt kiváltani. Azt kívánom, sőt azért imádkozom, hogy ne így legyen. Elöljáróban leírok három szót, melyek jelen körülmények ellenére is lehetnek az enyémeink, bármelyikünkéi: **reménykedem, tudom, hiszem**. Ha az evangéliumok által leírt húsvéti eseményekre gondolunk, igen sok helyzettel találkozunk. Üres sír tapasztalása, angyali üzenet fogadása, a feltámadott kenyértörése vagy megjelenése zárt térben. Ezek a történetek erősítik az ünnep lényegét, hogy a lélek a feltámadás csodájához vezető úton lehessen, és oda meg is érkezhessen. Jézus cselekedetei közül sok esetben találkozunk csoda eseményekkel. Ezek nem voltak véletlenek, nem provokációra történtek, nem egyszerűen a magasabbrendűséget voltak hivatottak bemutatni, céljuk volt. Mégpedig ez: *Jn 20,30-31/ „Sok más jelt is tett Jézus a tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezek pedig azért írtak meg, hogy*

higgyétek: Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben életetek legyen az ő nevében.”
Jelek, események, csodák melyek által Jézus mindig megjelenített valamit „mennyei világából” hétköznapi világunkba. Ez történt, mikor a vizet borrá változtatta, meggyógyította a kapernaumi királyi tisztviselő gyermekét vagy a harmincnégy éve betegségben szenvedőt, megvendégelt ötezer embert és feltámasztotta Lázárt. Van a feltámadás csodájához vezető út, és oda való megérkezés. Emlékszem 1980. november 27-én csütörtök reggel, mikor Apám már ötödik napja kómában volt, Anyám azzal a mondattal búcsúzott el tőlem: lehet, hogy ma nem sok reménnyel jövök haza. Ennek ellenére reménykedtem, bár megrendültem. Aznap este Apám meghalt. Harminchét éves volt, nagyon fájt. Letaglózott az azonnali hiány megélésének valósága, a hogyan tovább kilátástalansága. Sokat sírtunk és öleltük meg egymást otthon is, nagyszüleink lakásában is. Különös dolog történt, Isten nem hagyta kioltódni bennem a reményt, hanem megerősítette. Lehetetlen, hogy mindennek vége, hogy egy ilyen értékes életnek nincs folytatása, következménye. Ezzel a reménységgel éltem meg a soron következő napokat és a temetését. Talán ennek köszönhetem, hogy a legalább ötszáz fős gyászoló gyülekezetet ezzel a mondattal érezhettem magam körül. Apám mennyi embert szeretett, és mennyien szerették. Én is szerettem, miközben oly sok mindent nem értettem. Ma így emlékszem, ezzel az ígérel szerettem: *“Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.”* [Jób 19,25/](#)

Tudtam, hogy a temetését követő harmadik napon nem kell kimennem a temetőbe, hogy „elhengerített követ” találjak, s azt is, hogy a „folytatást” az emberi értelmet meghaladó hit világában kereshetem. Hiszem, hogy Krisztus feltámadt, ami által végső értelmet nyer az élet, minden élet.

A három szó - reménykedem, tudom, hiszem – legyen mindnyájunké.

Albert Gábor

Kedves Evangélikus testvérek!

Egy évvel ezelőtt nem tudtuk hogyan tudjuk majd megélni azt, hogy a Húsvét ünnepe templomi és sok helyen családi együttlét nélkül lesz. Az biztatott bennünket, hogy egyszer valahogyan megoldjuk, kibírjuk és utána minden visszaállhat a megszokott, természetesnek vélt irányba. Aztán ősszel rá kellett jönnünk, hogy a Karácsony sem lesz másképpen. És azóta tart és most a második Húsvétunkat ünnepelehetjük ilyen formában. Üres a templomunk. Húsvétkor éppen az üresség adott reményt az üres sírnál is, adjon most a gyülekezetünknek is! Pont egy éve azon aggódtunk, hogy a vírus helyzetben hogyan hozzuk el az orgonát, mit jelent majd a válság a tetőfelújításra nézve, meg

tudjuk-e tartani a konfirmációt, nyári tábort és sorolhatnám. Ha visszatekintünk a múlt évre, Isten figyelme és folyamatos segítsége nem maradt el! Minden tervünk sikerült, a körülményekhez képest együtt is lehettünk nyáron többször is. Legemlékezetesebb számomra a parókia kifestése volt, ahol sokan fiatalok, felnőttek és idősebbek a gyülekezetből több napon át együtt dolgoztunk vidámságban, jókedvvel!

Istentiszteletek sem maradtak el! Online (<https://godollo.lutheran.hu/#>) minden vasárnap meg tudtuk tartani. Nagyon nehéz üres templomban gyülekezet nélkül Istentiszteletet tartani! Elmondhatom, ilyenkor mégsem üres a templomunk. Ott van a gyülekezet lelke, minden egyes alkalommal! Ez segíti lelkészüket, kántorunkat, a felvétel készítőjét és a sok szorgos kezet, akik a virágot, terítőt elhelyezik, vagy épp a weboldalt frissítik.

Egy évvel ezelőtt nem gondoltuk, hogy idén is hasonlóan ünnepelhetjük a Húsvétot. Az akkori üzenetem így ma is aktuális: „Gondoljunk egymásra, gyülekezetünkre! Gondoljunk arra, hogy amit mi nehézségnek élünk meg, az valójában „csak” kellemetlenség, bosszúság. A teremtő egyszülött fiát adta érettünk! Gondoljunk arra, hogy mi mit adunk ebben a helyzetben. Családunknak, rokonainknak, ismerősöknek, gyülekezetünknek vagy épp bárkinek, akinek adhatunk. „

Isten áldását kérem gyülekezetünkre!

Minden gyülekezeti testvérnek kívánok áldott HÚSVÉTOT!

Papp Zoltán sk.

Weboldalunkat és Facebook oldalunkat folyamatosan frissítjük, Istentiszteleteinket és egyéb fontos információt ott találhatnak a kedves hívek <https://godollo.lutheran.hu/>

ESEMÉNY NAPTÁR

2021.04.02	Online Passió (énekeskönyvi)	Weboldal	10.00	
2020.04.04	Húsvét Online Istentisztelet	Weboldal és facebook	10.00	

Ünnepeikre, életükre Isten áldását kérjük! Erős vár a mi Istenünk!

Papp Zoltán sk.
felügyelő

Albert Gábor sk.
lelkész

Gödöllői Evangélikus Egyházközség -- 2100 Gödöllő, Kossuth u.2. Tel. 06 20 8248144

Számlaszámunk: 11742049-20126302

<https://godollo.lutheran.hu/> godollo@lutheran.hu

Hivatali idő: Hétfő 10-12; Csütörtök 10-12